

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Holberg og hans Scene

Citation: Brandes, Edvard: "Holberg og hans Scene", i Brandes, Edvard: *Holberg og hans Scene*, Gyldendal, 1898, s. 80. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_03-shoot-idm140324074985952/facsimile.pdf (tilgået 12. maj 2024)

Anvendt udgave: Holberg og hans Scene

saa sikker er den sat op. Han vækker Latter og Beundring.

Det er overordenligt hvilket Liv han lægger i Repliken. Ordene bliver saa fulde og runde i hans Mund, og til den fjærneste Krog af Teatret trænger den prægtige Stemme, der fanfaremæssigt udslynger Henriks djærveste Repliker.

Maaske agerer han en Smule formeget. Undertiden spiller han altfor bevidst Komædie, og man spørger sig selv, hvad det er for en Henrik, han fremstiller.

Ikke Phisters. Phister var altid en Oldfux eller Scapin. Let, elegant, stivnet, listig, maskeagtig. Hans Henrik havde bevaret alle Traditionens Træk, ganske ligesom Olaf Poulsens, men Figuren var ikke københavnsk eller særlig Holbergsk; det var den italiensk-franske Komædies forslagne Tjenertype, gennemført med Mesterskab. Man kunde intet se fastere i Formen eller sikrere i Udtrykket; en Jonglør, hvis Kugler aldrig fejlede, saaledes var Phister som Henrik. Hans Forvandlingsæвне kom ham fortrinligt til Hjælp, naar Henrik spillede sine smaa Komædier. Særlig i *Maskarade* naaede han Idealet: hvad enten han talte med Henriks eget Mæle (som ogsaa var et paataget) eller brølede som Spøgelse eller kopierede de andre Skuespillere eller forvandlede sig til Advokater og Dommer — overalt var hans Stemme beundringsværdigt illuderende og ejendommelig.